

fullt tydliga. — Bureus: 1—5 **stain**; de följande runorna 6—9 saknas; 23—27 saknas. 70—78 **kup hiabi** (sic!); det följande saknas. — Leitz: 1—9 **stainulfr**; 23—27 **p - - - a**; 51—59 **hytmkir · pr**; 65 **i**. För 70—78 endast några raka streck; det övriga saknas. — Dybeck: 23—27 **p - - - a**; 51—59 **hulmkirpr**; 65 **t**; 70—72 **kul**; det övriga saknas. — Brate: 23—27 **- - - - a**; 70—85 **kup - - - b - - sal hans**.

Inskriftens 51—69 **hytmkir · pratbuniasin** (enligt Hadorphs och Leitz' läsning) tolkar Hadorph: »*Hulmkir Thratbunin sin* Hustrun Hulmkär åth sin Herre och Man», och han tillägger, att »Drotbonde är itt Compositum aff Drotte och Bonde, och kan förstås om en förnäm Herreman». O. Celsius anför detta i sin polemik mot E. J. Björner som ett exempel på de gamla antikvariernas misstag, och han ger den riktiga tolkningen av inskriftens slut.

31. Väntholmen, Hilleshögs sn.

Pl. 15.

Litteratur: R. Dybeck, Runa (fol.) 1 (1865), s. 58; UFT h. 2 (1872), s. 29; Handlingar i ATA 1934—37.

Äldre avbildning: Dybeck a. a. (pl. 14).

Runstenen låg, då Dybeck på 1860-talet fick kännedom om den, »i ett dike å Wentholmens, nu till en del plöjda, norra äng, som är mellan norra skogen och Brofjärden af Mälaren. Torpet Norrskog är icke långt från honom.» År 1876 fördes den fram till gården och inlades som portvalv mellan två källare, oåtkomlig för undersökning och avbildning. Den uttogs ur källaren 1936 och restes följande år omkr. 100 m. Ö om Väntholmens manbyggnad på västra delen av en moränrygg.

Höjd 2,45 m. (över nuvarande markytan 1,70 m.), bredd 1 m., tjocklek 0,40 m. Stenen har ristning både på framsidan och på den vänstra smalsidan. På framsidans vänstra del är en stor flisa avslagen, 1,70 m. hög och omkr. 0,50 m. bred upptill; den har innehållit en avsevärd del av ristningen. Den var lös redan vid Dybecks besök och tecknas så på hans avbildning. Förmodligen har den stannat kvar på den ursprungliga platsen; i varje fall eftersöktes den förväges 1936. F. ö. var inskriften även upptill stympad på Dybecks tid. Inskriften på framsidan är mycket grund och vittrad, på v. smalsidan däremot tydlig.

Inskrift (med det inom [] supplerat efter Dybeck):

På framsidan:

: **sta**₅ [**inf**₁₀ **as** - **r** : **li** - . . . **in** : **at** : **b**]₁₅ **iar**₂₀ [**n**] - **u** - - - [**u**]₂₅ **r** . . . **i**₃₀ [**n**]

På v. smalsidan:

. . . **at** : **bia** - [**n**]₃₅ **a** - . . . **rnfas**]₄₀ . . . **...**₄₅

Stæinfastr le[t] [stæ]in at Biorn, [broður s]inn. . . at Biorn [ok Arnfast] . . .

»Stenfast lät sten efter Björn, sin broder . . . efter Björn och Arnfast (?)»

Till läsningen: Av bst i 2 **t** finnas endast svaga spår. Bst i 22 **n** (som är tydlig på Dybecks teckning) kan numera knappast säkert spåras. Runorna 23, 25—27 äro ovissa, 24 **u** är någorlunda tydligt, 29 **r** fullt säkert, 28 har sannolikt varit **u**. Möjligen har alltså 23—29 varit **burupur**. Av 30—31 finnas endast två huvudstavar i behåll; Dybeck har **in**. Avståndet mellan 29 **r** och 30 **i** synes, såsom Dybeck anmärker, »fordra ett mellanord, törhända **sun**».

Inom runslingan är på framsidan avbildad en fågel med utslagen vinge och lång, slokande stjärt.

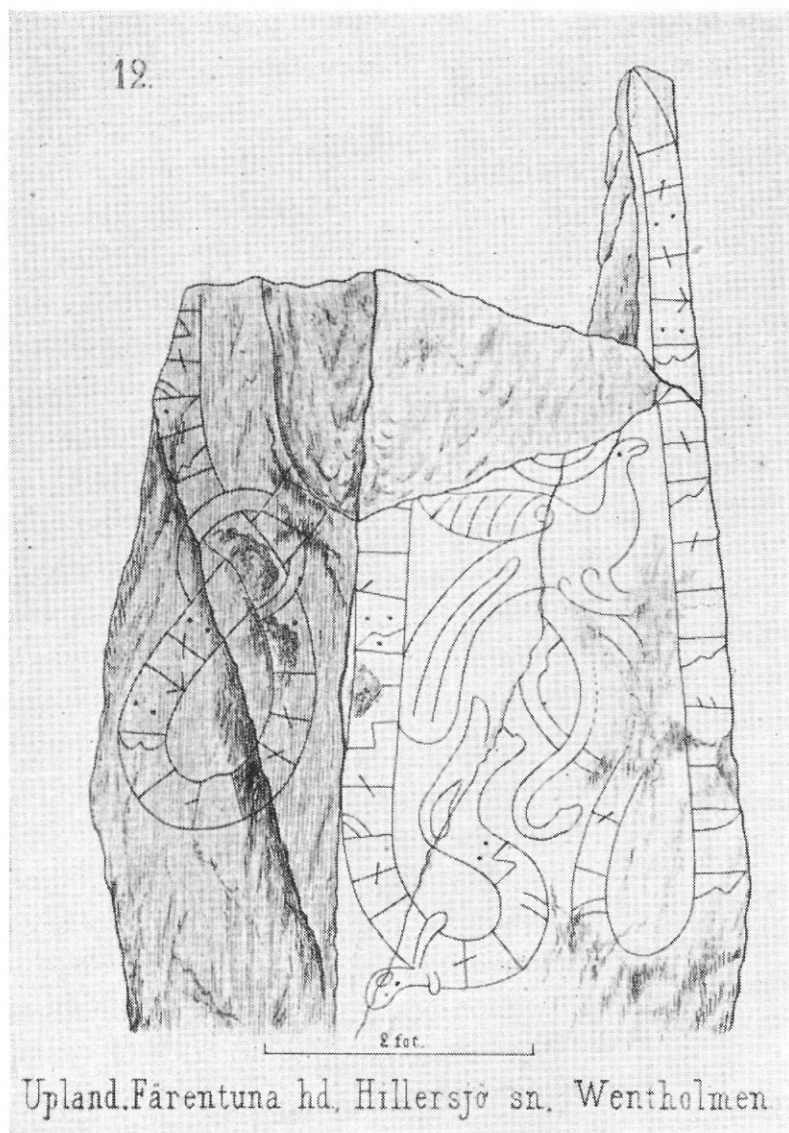

Fig. 24. U 31. Väntholmen, Hillesjögs sn.
Efter R. Dybeck, Runa (fol.) 1, pl. 14.

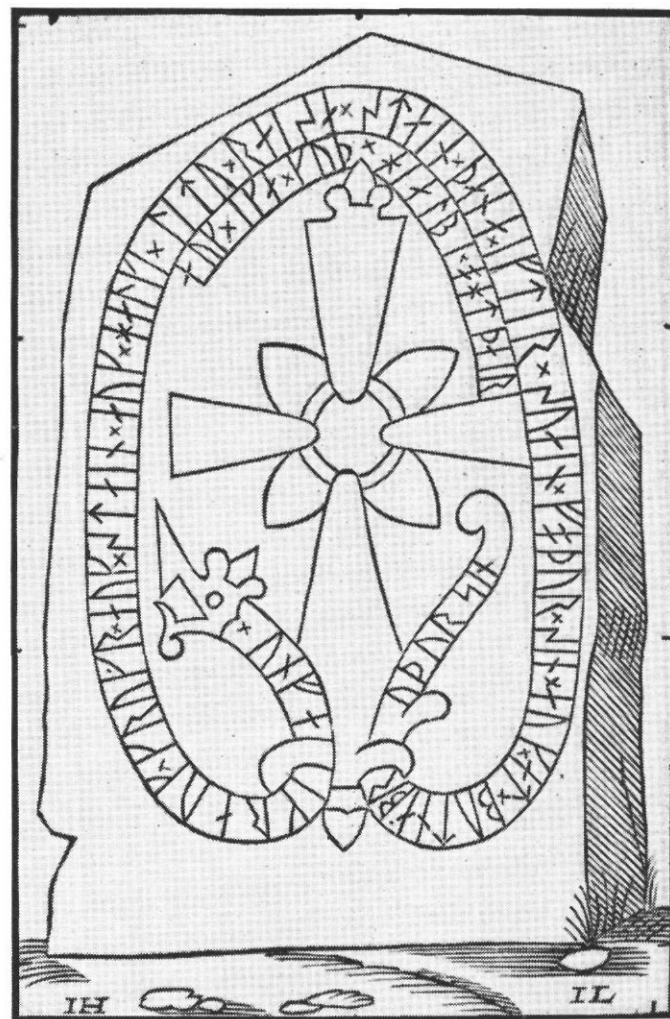

Fig. 25. U 32. Stockby, Sångas sn.
Efter B 297.

32. Stockby, Sångas sn.

Pl. 16, 17.

Litteratur: B 297, L 348. D 2: 65. J. Bureus, F a 6 s. 82 n:r 180 (Bureus' egen uppteckning), F a 5 n:r 370, F a 1 s. 83; J. Hadorph, Färentuna Häradz Runesténar (1680), n:r 5; J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 238; O. Celsius, SR 1, s. 5; J. E. Arenius, De Antiquitatibus Insulae Feringisöensis (diss., 1751), s. 16; V. Dahlgren, Färentuna härad, 1851 (ATA), s. 16; UFT h. 2 (1872), s. 64; G. Stephens, ONRM 2, s. 792; E. Brate, Svenska runristare (1925), s. 59, Anteckningar (ATA).

Äldre avbildningar: Leitz, träsnitt (Hadorph a. a., Peringskiöld a. a., B 297); Dybeck a. a.; Brate 1901 (ATA).

Runstenen står omkr. 50 m. N om vägen Stockby—Sundby, omkr. 1 km. NÖ om Stockby, omkr. 0,8 km. från Sockarby, ej långt från ägogränsen mellan Stockby och Sockarby. Den ristade ytan vetter mot Ö, mot vägen, och är synlig därifrån.

Bureus anger platsen som »Stockby i Songa S.». Hadorph har »Stärkeby Gärde», Peringskiöld likaså, *Bautil* »Stärkeby», vilket sedan går igen hos Liljegren och Stephens. Ett *ck* har tydligen blivit felläst som *rk*, och sedan har av *å* blivit *ä*. — Dahlgren har icke lyckats återfinna stenen, men Dybeck meddelar, att stenen »länge legat med nedåtvänd ristning öfver ett afloppsdike norr ut från Stockby, men nu är rest i norra sluttningen af en höjd med grafkullar ett stycke derifrån.»

Granit, övre och vänstra delen ljusgrå, finkornig, nedre och högra delen mörkare, starkt